

АЕРОДРОМИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД
БАЊА ЛУКА

Број: 216-9//22

Датум: 10.06.2022. год

На основу члана 100. став (3) ЗЈН БиХ („Сл. Гл. БиХ“ бр. 39/14), Правилника о јавним набавкама „Аеродроми Републике Српске“ а.д., рјешавајући по жалби потенцијалног понуђача БГ ЕНЕРГО-ТИМ д.о.о. Приједор број: 03-246/22 од 02.06.2022. године, заprimљене код УО на протокол дана 06.06.2022. године, уложена на ТД у отвореном поступку јавне набавке млазног горива ЈЕТ А1, Управа Друштва на 328. сједници одржаној дана 10.06.2022. године доноси следеће:

Р Ј Е Ш Е Њ Е
о дјелимичном усвајању жалбе на тендерску документацију

1. Дјелимично се усваја жалба потенцијалног понуђача „БГ ЕНЕРГО-ТИМ“ д.о.о. Приједор, Пролетерских бригада бр.7, Приједор, од дана 02.06.2022.године на тендерску документацију број: 216-2/22, у отвореном поступку јавне набавке – МЛАЗНО ГОРИВО – ЈЕТ FUEL А1, објављеној на Порталу јавних набавки обавјештење о набавци број: 951-1-1-24-3-14/22, од 13.04.2022.
1. Након правоснажности овог Рјешења, Уговорни орган ће извршити измјену ТД у складу са одредбама Закона о ЈН БиХ и подзаконским актима и наставити поступак јавне набавке.
2. Сходно одредбама члана 70. став 6. ЗЈН БиХ, ова Одлука ће бити објављена на веб страници Уговорног органа www.bnx.aero, истовремено с упућивање понуђачима који су учествовали у поступку јавне набавке.

Образложење

Поступајући по изјављеној жалби утврђено је следеће:

Уговорни орган „Аеродроми Републике Српске“ а.д. Бања Лука, покренуо је отворени поступак јавне набавке - МЛАЗНО ГОРИВО – ЈЕТ FUEL А1, на основу потреба уговорног органа, предвиђених у Плану јавних набавки, обавјештење о набавци број: 951-1-1-24-3-14/22, од 13.04.2022. године.

Уговорни орган је 06.06.2022.године, путем поште, запримио Жалбу од стране Друштва „БГ ЕНЕРГО-ТИМ“ д.о.о. Приједор, заступаног по директору Бојић Горану, диплин.г.маш., на Тендерску документацију број 216-2/22, у поступку јавне набавке - МЛАЗНО ГОРИВО – ЈЕТ FUEL А1. Предметну жалбу Уговорни орган је протоколисао на свом протоколу, под бројем 839/21.

Након што је Уговорни орган поступајући по изјављеној Жалби утврдио да је благовремена, допуштена и изјављена од стране овлашћеног лица, приступио је мериторном одлучивању по жалбеним наводима, анализирао сваки доказ појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на наводе Жалбе и прописани законски поступак. Из разлога што је Уговорни орган констатовао да је жалба дјелимично основана, у складу са чланом 100. став (3) ЗЈН БиХ („Сл. Гл. БиХ“ бр. 39/14) даје своје образложење о жалбеним наводима како слиједи:

Жалбени наводи:

„Због:

- Погрешне примјене Закона о јавним набавка БиХ и Закона о облигационим односима РС.“

Увидом у садржај жалбе као и садржај ТД, Уговорни орган је утврдио да су наводи из жалбе дјелимично основани те је одлучио следеће:

Први жалбени разлог:

1. Тачком 4.4. ТД дефинисано је кашњење у испоруци робе те је наведено да уговорна казна за сваки дан закашњења износи 1% од наручене робе с тим да укупан износ не може прећи 10% од наручене робе.

Сматрамо да је Нацртом уговора дефинисана превисока уговорна казна.

Чланом 274 Закона о облигационим односима је дефинисано смањење уговорне казне у случају да је она превисока.

Закони су на снази у Републици Српској и Босни и Херцеговини затезну камату регулишу на начин:

- Према закону о затезној камати (Сл. Гл. РС, број 61/18)- 0,03 % дневно,
- Према Закону о измјенама Закона о поступку индиректног опорезивања (Сл.гл.БиХ, број 100/13)- 0,04% дневно,
- Према Закону о измјенама и допунама Закона о пореском поступку Републике Српске (Сл.гл.РС, број 67/13) -0,03% дневно.

Наиме, уговорни орган је унапријед прописао одредбу уговора која другу уговорну страну понуђача, ставља у неравноправан положај, јер је принуђен прихватити обавезу која у супротности са његовим интересима, али и добрим обичајима, а то је да било какво кашњење у испоруци робе за собом повлачи и уговорну казну која је одређена у износу од 1% а што је у потпуности незаконито.

Сама висина од 1% од вриједности наручене робе за сваки дан кашњења, што се може обрачунавати све до 10% од укупне вриједности уговора, такође је у супротности са

позитивно-правним прописима и добрим обичајима, јер не преставља једнаку вриједност давања, што је као обавеза прописано одредбом члана 15.300.

Уводна казна, као и законска затезна камата у случају кашњења у плаћању од стране уговорног органа, у овом случају представљају аксесорне обавезе из уговора. Међутим, и аксесорне обавезе морају бити у складу са основним, примарним обавезама, а које у конкретном случају представљају испорука робе и исплата уговорене цијене. Како мора постојати једнака вриједност примарних давања, а то је плаћање реалне, тржишне вриједности наручене и испоручене робе, тако мора постојати једнака вриједност и аксесорних давања, а то је с једне стране уговорна казна за кашњење у испоруци робе, а с друге стране законска затезна камата за кашњење у плаћању робе.

Евидентно је да је уговором предвиђена казна знатно већа од било које законске затезне камате.

У рјешењу Канцеларије за разматрање жалби Филијала Бања Лука број: ЈН2-02-07-1-928-6/20 од 27.05.2020. године наведено је:

„Према томе, Уговорни орган мора водити рачуна да дефинише уговорну казну у висини у којој је прописана законска затезна камата, те мора постојати реципроцитет ова два давања, односно приближна вриједност истих, што је у складу са добрим пословним обичајима и начелом савјесности и поштења“.

Доказ 1: Рјешењу КРЖ-а Филијала Бања Лука број: ЈН2-02-07-1-928-6/20 од 27.05.2020. године.

Такође, другостепени орган је исти став заузео и у Рјешењу број ЈН2-02-07-1-554/22, ЈН2-02-07-1-610/22, које у прилогу достављамо на увид УО.

Дакле, УО је дужан да пропише уговорну казну која одговара висини законске затезне камате, јер свако другачије поступање доводи до **неравноправности уговорних страна** и злоупотребу права из облигационих односа, која је забрањена, а што је прописано чланом 13. Закона о облигационим односима, **јер право на уговорну казну треба да буде средство обезбјеђења извршења уговорених обавеза али не и средство за стицање без основа (неосновано богаћење).**

Напомињемо да у члану 7. нацрта Оквирног споразума УО дефинише уговорну казну за сваки дан у износу од 1% (износ промилима), док је уговорна казна у члану 16. нацрта оквирног споразума дефинисана као 1промил, а у члану 2. Нацрта појединачног уговора наведено 1% (износ у процентима).

Молимо УО да у ТД да потпуне информације за додјелу уговора а које су у складу са Законом о јавним набавкама БИХ као и Законом о затезној камати РС.

Изјашњење на први жалбени навод:

Уговорни орган је утврдио да је овај жалбени навод **основан** па се на основу тога **брише следеће:**

- Други пасус тачке 4.4. ТД “ У случају кашњења у испоруци робе, до којег је дошло кривицом одабраног понуђача, исти ће платити уговорену казну у складу са Законом о облигационим односима у износу од 1% наручене робе, за сваки дан кашњења до уредног испуњења, с тим да укупан износ уговорене казне не може прећи 10% од укупно уговорене вриједности робе која је предмет наруџбе. Одабрани понуђач је дужан платити уговорену казну у року од 7 (седам) дана од дана пријема захтјева за плаћање од уговорног органа. Уговорни орган неће наплатити уговорену казну уколико је до кашњења дошло усљед више силе. Под вишом силом се подразумева случај када испуњење обавезе постане немогуће због ванредних спољних догађаја на које изабрани понуђач није могао утицати нити их предвидјети.“ , као и

- **Поглавље XIV КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ, ЧЛ. 16. Оквирног споразума.**

Обзиром на наведено Уговорни орган сматра да је жалбени навод основан, те да је довољна гаранција за уредно извршење уговора за реализацију предметне набавке и осигурање Уговорног органа.

Други жалбени разлог:

2. Тачком 8 ТД дефинисани су услови који се односе на техничку и професионалну оспособљеност те наведено:

„Успјешно искуство у реализацији најмање 2 Уговора за набавку робе чија је комплексност слична предметној набавци, са минимално 2 различита купца чије укупне вриједности у збиру су минимално једнаке , или веће од износа процјењене вриједности предмета набавке, односно од 4.200.000,00 КМ у задње 3 године.

С тим у вези подносилац жалбе оспорава законитост споменутог дијела ТД из два разлога:

Наведени захтјев није у складу са чланом 48. и чланом 49. ЗЈН БиХ је УО НЕМА ПРАВО ДА ЗАХТЈЕВА ПОТВРДЕ ОД НАЈМАЊЕ 2 РАЗЛИЧИТА КУПЦА:

Члан 48.

(Општи услови за техничку и професионалну способност)

(2) Ако УО захтјева доказ о уредно извршеним уговорима, тај доказ се подноси у форми списка извршених уговора уз потврду о њиховој реализацији коју даје друга уговорна страна. У случају да се таква потврда из објективних разлога не може добити од УО која није уговорни орган , важи изјава привредног субјекта о уредно извршеним уговорима, уз предочавање доказа о учињеним покушајима да се такве потврде обезбједе.

3) Потврда о уредно извршеним уговорима мора садржати следеће податке:

а) назив и сједиште уговорних страна или привредних субјеката;

- б) предмет уговора;
- ц) вриједност уговора;
- г) вријеме и мјесто извршења уговора;
- д) наводе о уредно извршеним уговорима.

Члан 49.

(Техничка и професионална способност у поступку набавке)

У поступку ЈН робе, УО може захтјевати један или више доказа о техничкој и професионалној способности кандидата/понуђача, и то:

„Списак извршених уговора у складу са чланом 48. став (2) овог закона, а који су у вези са предметом набавке, за период не дужи од три године, или од датума регистрације, односно почетка пословања, ако је кандидат/понуђач регистрован, односно почео са радом прије мање од три године.“

Дакле, законодавац је чланом 48. и чланом 49. ставио јасна ограничења у погледу захтјеваних услова за испуњавање техничке и професионалне способности те није навео могућност УО да захтјева потврде од различитих купаца.

Предметни захтјев је ограничавајући, нарушава конкуренцију и представља кршење члана 3 ЗЈН БиХ као основног принципа ЗЈН БиХ.

Такође, тачком 8.2. дефинисани су докази које је понуђач дужан доставити у понуди те наведено:

„Потврде издане од купца, о успјешно реализованим испорукама млазног горива ЈЕТ А1 од стране понуђача у складу са чланом 48. тачка 3.ЗЈН БиХ. Потребно је доставити најмање двије рефернце укупне вриједности на годишњем нивоу у износу од процјењене вриједности.“

Наведени Захтјев није у складу са тачком 8.1. ТД јер се у истој захтјева да понуђач има успјешно искуство у реализацији најмање 2 уговора у складу са процјењеном вриједности ЈН у последње три године, док је спорном тачком наведено да се доставе потврде укупне вриједности на годишњем нивоу у износу од процјењене вриједности јавне набавке.

Достављање потврде укупне вриједности на годишњем нивоу није у складу са чланом 48 нити са чланом 49. став 1 ЗЈН БиХ, већ само представља ограничење конкуренције што је у супротности са чланом 3 ЗЈН БиХ.

Потребно је да УО коригују наведени захтјев у складу са чланом 48. и 49., ставЗЈН БиХ.

Изјашњење на други жалбени навод:

Наведени жалбени разлог је **основан** те се ТД у тачки 8.1 а) и 8.2. а) мијења и гласи:

8.1. Што се тиче техничке и професионалне способности понуђачи морају испуњавати сљедеће минималне услове:

а) Успјешно искуство понуђача у реализацији најмање два Уговора за набавку робе чија комплексност је слична предметној набавци, а вриједност сваког појединачног уговора једнака или већа од износа 2.100.000,00 КМ (рачунајући од дана објаве обавјештења о набавци), или од датума регистрације, односно почетка пословања, ако је понуђач регистрован и почео с радом прије мање од три (3) године,

8.2. У сврху испуњавања услова из тачке 8.1. понуђачи су дужни доставити сљедеће доказе уз понуду:

а) Понуђач ће доставити:

- рефернс листу искључиво за испоруку млазног горива (JET A1 FUEL) у претходне 3 године ,

- Потврде (оригинал или овјерену копију) издате од Купца, о успјешно реализованим испорукама млазног горива (JET A1 FUEL) од стране Понуђача у складу са чланом 48. тачка (3) ЗЈН БиХ. Потребно је доставити најмање двије референсе, свака од њих посебно минималне вриједности у износу од 2.100.000,00 КМ.

Трећи жалбени разлог:

Тачком 8.2. под б) наведено је да понуђач мора 3. Тачком 8.2. под б) наведено је да понуђач мора ради испуњења техничке и професионалне способности дужан доставити доказ о располагању са царинским складиштем за ускладиштење млазног горива – одобрење за држање царинског складишта које посједује понуђач издано од Управе за индиректно опорезивање БиХ или Одобрење за држање царинског складишта надлежне институције земље понуђача ако је понуђач изван БиХ- овјерена копија. Наведени захтјев је у потпуности НЕОСНОВАН.

Тачком 4.3. ТД је јасно наведено:

„Мјесто испоруке : Складиште ДАП, царинско складиште тип „Ц“ Аеродром Бања Лука, Маховљани бб, Лакташи, неоцарињено с урачунатим трошковима превоза“.

Поставља се питање на који начин ће домаћи понуђач продати неоцарињену робу Уговорном органу?

На који начин ће понуђач који располаже царинским складиштем на територији БиХ продати робу УО неоцарињену на паритету ДАП?

Захтјев дефинисан као мјесто испоруке и захтјев дефинисан као услов за испуњавање техничке и професионалне способности су у потпуности **СУПРОТНО!!!**

Како је јасно да се предметна роба увози, дакле да се не производи у БиХ, домаћи понуђач прво мора да оцарини и увезе ту робу па потом да прода УО, а наведеном радњом се одступа од захтјева УО, јер то представља промет робе на домаћем тржишту.

Не постоји начин да исти фактурише робу која није оцарињена и као такву прода било коме, а посебно УО који је експлицитно захтјевао да предметна роба мора да буде **НЕОЦАРИЊЕНА!!!!**

На тај начин испоручилац може да буде само страна фирма или група понуђача која је састављена од домаћег и страног понуђача без да располаже царинским складиштем јер наведени захтјев нема апсолутно никакву сврху већ чак и онемогућује захтјев УО дефинисан као „Мјесто испоруке : Складиште ДАП, царинско складиште тип „Ц“ Аеродром Бања Лука, Маховљани бб, Лакташи, неоцарињено с урачунатим трошковима превоза“.

Такође, у прилог горе наведеном жалилац у прилогу доставља ТД у поступку набавке о уредноизвршеним уговорима имлазног горива по боју обавјештења 951-1-1-50-3-25/20 у којој је као доказ техничке и професионалне способности захтјевао само достављање **Само потврде о уредно извршеним уговорима у двоструком износу од процјењене вриједности јавне набавке, иако се у пракси тражимаксимално у вриједности процјењене јавне набавке и то је став УРЖ-а, а ово представља ограничење.**

ДОКАЗ 2: ТД 01-537-2-3/20

Дакле ради се о набавци идентичне робе за коју у предходном поступку ЈН број 01-537-2-3/20 за испуњавање услова техничке и професионалне способности захтјевао само достављање потврда о успјешно извршеним уговорима у износу двоструке вриједности процјењене вриједности ЈН, док за предметни поступак набавке идентичне робе, **НЕОСНОВАНО** захтјева посједовање царинског складишта, потврде од најмање 2 различита купца, располагање са минимално 3 цистерне, возачи да посједује АДР.

У временском периоду између ова два поступка се није измјенио нити један Законом везан за предметну робу због које би постојало оправдање за наведеним захтјевима.

Напомињемо да жалилац не оспорава основане захтјеве УО који имају сврху али захтјев за располагањем царинским складиштем је у потпуности НЕОСНОВАН, НЕПОТРЕБАН; ОГРАНИЧАВАЈУЋИ!

УО посједује царинско складиште што даље обесмишљава сам захтјев и доводи до закључка да је захтев за царинским складиштем наведен само ради ограничавања конкуренције.

Према INCOTERMS правилима који су на снази од 01.11.2011. године паритет ДАП подразумјева:

ДАП- Испоручено на мјесту уз наведено мјесто, продавањем ставља робу на располагање купцу на долазном пријевозном средству припремљено за искрцај, сноси трошак и ризи док роба није испоручена укључујући извозне царинске формалности и транзит кроз трећу

земљу. Купац мора преузети робу те сноси ризик и трошак након што је роба испоручена укључујући искрцај, увозне формалности, царину, порез и остале трошкове након увоза.

УО врши у пракци поједностављено царинење што му омогућава смјештај робе у складишту типа Ц. За вријеме евидентирања роба лежи на царинском складишту неоцарињена и царини се само за иностране компаније са печатом потписом ин контролним бројем или за домаћу компанију која обавља више од 70% летова према иностранству како је регулисано Законом о ПДВ-уу дијелу ослобађања робе и услуга према иностранству.

Чланом 16, чланом 61 став 1, чланом 64 и чланом 71 став 1. Правилника о пружању земаљских услуга на аеродромима у БиХ а у складу са члановима 56. и 57. Закона о ваздухопловству (Сл.гл.39/09) дефинисано је да лице које посједује складиште тип „Ц“ онемогућава да исти буде и аеродромски оператер, што чини предметни захтјев бесмисленим.

Промет између два привредна друшва регистрована у БиХ представља домаћи промет а што је у супротности са захтјевом ТД који се темељи на паритету ДАП.

Обзиром да купац мора да оцарини робу то домаћи понуђач као продавац не може да испоручи робу према паритету ДАП.

Могућности испоруке домаћег понуђача и захтјев да то буде роба која је неоцарињена једно друго искључује, дакле, није могуће да испоручилац буде домаћа фирма а да роба буде неоцарињена те да исту прода домаћем предузећу.

Све иностране компаније које обављају саобраћај преко аеродрома Бања Лука, као и домаће авио компаније које од укупног саобраћаја обављају најмање 80% саобраћаја према иностранству имају право куповине млазног горива А1 на бањалучком аеродрому без царине, акцизе и ПДВ-а.

Због наведеног аеродром Бања Лука и регистровано код УИО БиХ Царинско складиште тип „Ц“.

Аеродром је значи директни увозник млзног горива из иностранства у царинско складиштеци исто је при увозу ослобођено свих увозних дажбина.Млазно гориво продато купцима (излаз из Царинског складишта) аеродроме се мјесечно царини по поједностављеном поступку код УИО.

Због наведеног се у тендерској документацији од понуђача и тражи паритет ДАП Царинско складиште аеродрома-неоцарињени.

Робу –млазно гориво Уо на овомпаритету може испоручити искључиво инострани субјект, јер би домаћим правним лицима при увозу аутоматски биле зарачунате све увозне дажбине, што Уговорни орган не може да прихвати.

У складу са наведеним, домаћа правна лица НЕ МОГУ бити испоручилац млазног горива аеродрому.

У прилог свему горе наведеном жалилац истиче званично мишљење Сектора за царине Управе за индиректо опорезивање БиХ у којем је наведено да:

„Испорука робе од стране једне фирме из БиХ другој фирми представља домаћи промет, а предметом домаћег промета не може бити страна роба (роба која није бх.роба)која није оцарињена тј. роба која није стекла царински статус бх.робе...

Стога, фирма са сједиштем у БиХ не може неоцарињену робу испоручити другој фирми са сједиштем у БиХ на паритету ДАП-складиште типа „Ц“.

ДОКА 3: Званично мишљење Сектора за царине Управе за индиректно опорезивање БиХ

Жалилац такође истиче и Одлуку о избору најповољнијег понуђача за набавку Млазног горива ЈЕТ А1 број 01-1006-7/19 од 18.12.2019. године којом је управо УО одбацио понуде понуђача „ Гас Петрол“ д.о.о. Мркоњић Град и „ Инвинг Инвест Инжињеринг“ д.о.о. Приједор из разлога јер су у питању домаћа правна лица која не могу уговорном органу испоручити неоцарињену предметну робу.

ДОКА 4: Одлуку о избору најповољнијег понуђача за набавку Млазног горива ЈЕТ А1 број 01-1006-7/19 од 18.12.2019. године.

Даље, жалилац истиче и став другостепеног органа изнесен у Рјешење Уреда за разматрање жалби Сарајево број ЈН2-01-07-1-3476-11/20 од 03.02.2021. године.

ДОКА 5: Рјешење Уреда за разматрање жалби Сарајево број ЈН2-01-07-1-3476-11/20 од 03.02.2021. године.

Дакле, захтјев за царинским складиштем је одговарајући јер се са истим не постиже никаква сврха јер УО посједује царинско складиште, па је сасвим непотребно и дискриминирајуће да домаћи понуђач који свеједно не може да учествује самостално у предметном поступку јавне набавке има на располагању царинско складиште а нити да га на територији БиХ посједује страни понуђач.

Услови за испуњавање техничке и професионалне способности се постављају са неком сврхом а сврха предметног захтјева НЕ ПОСТОЈИ ИЗУЗЕВ ОГРАНИЧАВАЊУ КОНКУРЕНЦИЈЕ А ШТО НИ САМ УО НЕ МОЖЕ ДА ОСПОРИ.

Уговорни орган је у тендерском документу, у тачки 8.2 под б1) тражио да се достави - „Доказ о располагању са царинским складиштем за ускладиштење млазног горива (JET A1 FUEL) – одобрење за држање царинског складишта које посједује понуђач издато од стране Управе за индиректно опорезивање БиХ или Одобрење за држање царинског складишта надлежне институције земље понуђача ако је понуђач изван БиХ - Овјерена копија.“

Уговорни орган сматра да је доказ у потпуности у складу са предметом ове јавне набавке, те у складу са ЗЈН БиХ (чл.49, б)), а којим се подразумијева набавка предметне робе. Закон није и не може прописати таксативно за сваку врсту набавке шта уговорни орган може тражити од понуђача да се достави као доказ техничке опремљености и оспособљености кандидата/понуђача, а уговорни орган је у том смислу поступио у складу са наведеним чланом ЗЈН БиХ.

Од посебног значаја је наведени доказ о посједовању царинског складишта за робу која се неоцарињена испоручује купцу, те се као таква једино на тај начин може законито складиштити (чувати до испоруке купцу). Посебно до изражаја долази посједовање наведеног складишта у смислу да би се обезбједила сигурна и континуирана испорука у ситуацији која је актуелна у Европи (Ковид-19, ратна збивања на територији Европе, ембарго на увоз Руских нафтних деривата), а односи се на проблем са набавком и

дистрибуцијом предметне робе, како би уговорни орган могао да испоштује све процедуре, уговоре према трећим лицима и осигурао несметан рад.

Жалиоц наводи УО да домаћи понуђач робу мора увести и оцаринити и као такву је не може продати УО, такође очигледно је да жалиоц не познаје довољно добро саму суштину и сврху царинског складишта, па је нетачан навод да домаћи понуђач робу не може продати неоцаринјену, јер је то и сама сврха царинског складишта, односно страна роба се у царинско складиште не увози, него се ускладиштава (као страна роба) без икаквих обрачунатих дажбина (царине, акцизе).

Поред свега наведеног, јасно је да на ДАП паритету домаћи понуђач не може оцаринити робу и као такву је продати УО, али исто тако потпуно је јасно да уколико домаћи понуђач посједује царинско складиште онда је у могућности да учествује у предметној набавци заједно са групом понуђача коју чини и једна страна фирма која би вршила фактурисање према УО. Из свега наведеног је јасно да захтјев за посједовање ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТА не само да даје већу сигурност снабдијевања према УО, него и повећава конкурентност, а никако не смањује и не ограничава конкуренцију како наводио жалиоц. Такође, битно је нагласити да УО прихвата и посједовање царинског складишта страног понуђача (сви добављачи у окружењу било то рафинерије или складишта у лукама посједују царинско-трошаринско складиште) у оквиру групе понуђача, што само по себи је у супротности са наводима жалиоца гдје он истиче да страни понуђач мора посједовати царинско складиште на територији БИХ, што је апсолутно погрешно тумачење захтјева из ТД.

Даље жалиоц наводи да посједовање царинског складишта онемогућава испоруку робе УО на ДАП паритету што је потпуно нетачно, а објашњено је изнад.

Такође жалиоц наводи да посједовање минимално 3 цистерне и возача са АДР сертификатима ограничава конкуренцију је апсолутно нетачно, јер предметна роба спада у категорију опасних материја и подлијеже приликом транспорта примјењивању Закона о опасним материјама РС као и међународног АДР споразума, гдје су јасно дефинисани захтјеви по питању изгледа, конструкције и обиљежавања возила која превозе опасне материје, као и положеног АДР сертификата за возаче који врше транспорт опасних материја. Наведени захтјев је готово стандардан у свим јавним набавкама гдје је предметна роба једна од опасних материја, с тога је то захтјев који ни на који начин не ограничава конкуренцију.

Даље у својим жалбеним наводима жалиоц наводи царинске процедуре које обавља сам УО, и које су потпуно небитне за предметну јавну набавку, односно немају никакав конкретан утицај на ток набавке, као и навођење Правилника о пружању земаљских услуга и Закона у ваздухопловству. Наведеним Законом и Правилником морају се прилагодити лица која обављају земаљске услуге, а испорука ЈЕТ А1 горива до УО никако не спада у земаљске услуге.

Поставља се питање која је сврха и циљ жалиоца да потенцира и наводи УО да домаћи понуђач не може испоручити робу УО на ДАП паритету иако је он сам домаћи понуђач? Такође, поставља се питање да ли жалиоц свим овим таксативним набрајањем жели да наводи УО како би измјенио ТД на начин који то одговара жалиоцу? Обзиром на горе

наведено потпуно је јасно да захтјев за царинско складиште, 3 цистерне и возачи који посједују АДР сертификате ни на који начин не ограничавају конкуренцију, него чак и домаћег понуђача доводе у равноправнији положај, односно како би домаћи понуђач могао купити и ускладиштити робу неоцарињену до момента испоруке.

Обзиром на наведено, Уговорни орган овај жалбени навод сматра **неоснованим**.

Четврти жалбени разлог:

- 3. Уговорни орган у тачки 4.б. ТД – Квантитативни и квалитативни пријем, поставља следеће захтјеве:*

Уговорне стране су сагласне да ће контролу квалитета ми кванитета робе вршити независан контролна организација ангажована од стране Продавца.

Независна контролна организација ће такође вршити увид у изјаву превозника ангажованог од стране Продавца о последња 3 терета ангажованог возила и извршиће визуелни преглед условности ауто цистерне прије почетка утовата. У Случају безусловности ангажоване ауто цистерне у року од 24 сата. Контрола квалитета робе утоварене у ауто цистерне, врши се на основу анализе узорка узетих из резервоара из кога се роба утовара- утаче у ауто цистерну. Узорковање робе врши независна контролна организација Продавца која ће издати сертификат квалитета робе. Независна контролна организација Продавца, ће узети два узорка (2x1 литар) из сваке утоварене ауто цистерне, који ће бити исправно запечаћени, обиљежени и потписани од стране Продавца и од стране његове независне контролне организације, од којих ће по један узорак задржати Продавац и то независна контролна организација. Независна контролна организација ће запечатити утоварене аутоцистерне у Рафинерији, користећи своје пломбе. Сви узорци ће се чувати 20 дана од дана ЦМР.

Правно лице мора бити сертифициковано да би код БХДЦА да би испуњавало услове за снабдијевање горивом, тј. имати потврду за аеродромског оператера АОЦ. Дакле испитивање не може да врши било каква организација, те молимо УО да измјени наведени захтјев у складу са Правилником о условима и начину издавања потврде за ваздушног оператера Сл. Гл. БиХ 51/04, као и са другим Законским и Подзаконским актима.

У конмтексту наведеног, подносио ац жалбе наглашава да исти има обавезунабавке, допреме робе испуњавајући све стандарде и захтјеве УО а уколико исти сматра да је потребно вршити визуелни преглед цистерни, преглед истих треба да обезбједи сам Купац. Незаконито је да добаављач дам врши контролу квалитета и квантитета робе. Контролу мора да обавља сертифицикована организација, коју ангажује УО а све у складу са Правилником о условима и начину издавања потврде за ваздушног оператера Сл.гл. БиХ 51/04.

Продавац се већ обавезао да испоручи робу у складу са захтјевима и исти не би учествовао у поступку и на крају истог био изабран као најповољнији уколико не би испуњавао све услове а уколико УО има намјеру да контролише робу или превозна средства, контролисање истих треба да обезбједи сам

Сходно наведеном, молимо УО да коригује наведени захтјев.

Уговорни орган је утврдио да је овај жалбени навод **основан** па на основу тога:

- Брише се тачка 4.6. Квантитативни и квалитативни пријем.

Пети жалбени разлог:

4. Тачком 7.2 под в) ТД дефинисани су услови испуњавања услова по члану 47 ЗЈН БиХ те за достављање захтјевано:

„Изјаву о укупном промету понуђача у 2021. години, у сегменту пословања, или од датума регистрације, односно почетка пословања, ако је понуђач регистрован, односно почео са радом након почетка последње финацијске године, а који не може бити мањи од **двоструког износа процјењене вриједности предметне набавке, односно износа од 4.200.000,00 КМ.**

Наведена изјава је контрадикторна јер УО тражи изјаву од **двоструког износа** процјењене вриједности јавне набавке, док у другом наводи конкретан износ од **4.200.000,200 КМ.**

Поптребно је да УО коригује наведени захтјев и наведе конкретан износ на који треба да гласи изјава у складу са чланом 53. став 1 ЗЈН БиХ а то је максималан износ једне висине процјењене вриједности јавне набавке.

Сходно горе наведеном, молимо УО да своју жалбу и измјени ТД на начин наведен у жалби и настави поступак у складу са ЗЈН БиХ.

У случају да уговорни орган жалбу оцијени неоснованом, дужан је да исту, са комплетним списом у законском року од 5 дана, прослиједи другостепеном органу Канцеларији за разматрање жалби Сарајево.

Жалилац захтијева од другостепеног органа да жалбу усвоји и наложи уговорног органа да измјени оспоравану тендерску документацију, из разлога наведених у овој жалби.

Жалилац захтјева поврат уплаћене накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу којег одреди другостепени орган.

Наведени жалбени разлог је **основан** те се ТД у тачки 7.2. под в) мијења и гласи:

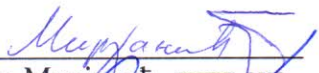
в) Изјаву о укупном промету понуђача у 2021. години у сегменту пословања, или од датума регистрације, односно почетка пословања, ако је понуђач регистрован, односно почео с радом након почетка последње финансијске године, а који не може бити мањи од износа процијењене вриједности предметне набавке, односно износа од 4.200.000,00 КМ.

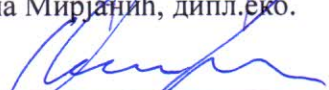
На основу наведеног уговорни орган одлучио је као у диспозитиву овог рјешења које се има доставити свим потенцијалним понуђачима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ:

Против овог Рјешења може се изјавити жалба Канцеларији за разматрање жалби БиХ у Сарајеву, посредством уговорног органа, у року од 5 дана од дана пријема рјешења. Жалба се подноси у довољном броју примјерака, а који не могу бити мањи од три.

ВД ИЗВРШНИ ДИРЕКТОРИ

Весна Мирјанић, дипл. еко.

Огњен Вучић, дипл. правник

Драгиша Дакић, дипл. инж.

ВД ДИРЕКТОРА

Милан Рачић, дипл. инж.